

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL † **CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA**
Arquebisbe de Barcelona

Propòsits eclesials per al nou any

Som ja a la vigília del nou any del Senyor 2018. Tots som convidats a entrar-hi amb alguns bons propòsits. Tenim per endavant dotze mesos per omplir-los amb bones obres. Fa pensar molt, en aquest sentit, la inscripció llatina que hi ha al rellotge de la sagristia de la catedral de Barcelona, que diu: «*Dum tempus habemus operemur bonum*» («Ara que tenim temps, fem el bé») (Ga 6,10).

Aquest any 2018 la nostra comunitat diocesana té unes tasques a complir, tasques que poden esdevenir propòsits per a l'any que comença. La primera és la publicació i l'aplicació del nou Pla Pastoral Diocesà. En el moment de cloure l'Any de la Miseri-

còrdia, a la basílica de Santa Maria del Mar, el 19 de novembre de 2016, vaig proposar a tota la diòcesi iniciar un treball amb projecció de futur: la preparació personal i comunitària —en la línia d'una conversió pastoral i missionera— d'un Pla Pastoral Diocesà que ens ajudés a fer realitat en nosaltres la pràctica de la misericòrdia. Es varen rebre moltes respostes, de grups i de persones individuals. Totes han estat estudiades i estructurades per esdevenir la pauta per a la redacció del nou Pla, que ha d'inspirar l'acció pastoral en la nostra diòcesi durant el proper trienni.

Aquest treball comú va començar coincidint amb el temps de Quares-

ma de l'any que acabem. Ara ja tenim enllestit el nou Pla, que serà presentat a tots els diocesans coincidint també amb la Quaresma del nou any. Quan la litúrgia ens convida a preparar la celebració de la Pasqua amb un temps de conversió, presentarem i treballarem el text del nou Pla Pastoral, perquè ens ajudi a ser més fidels al Senyor i a l'Evangeli.

Aquest és, doncs, el primer dels nostres propòsits per al nou any. Les respostes rebudes manifestaven una gran sintonia amb les orientacions donades pel papa Francesc per a tota l'Església. Em plau subratllar aquest fet, perquè manifesta la sensibilitat i la vitalitat dels cristians d'aquesta terra en el seguiment de Jesucrist en els nostres temps. Donem gràcies a Déu per aquesta harmonia.

Un segon propòsit per al nou any és la celebració del vuitè centenari de la fundació de l'Orde de la Mercè. El fet s'esdevingué l'agost de l'any 1218, a la catedral de Barcelona. Hi tingué una gran responsabilitat el que era aleshores el bisbe de Barcelona, Berenguer de Palou, que oferí la creu de

la catedral per incorporar-la a l'escut i a l'hàbit dels religiosos de la nova institució. Per obra sobretot del laic sant Pere Nolasc, va néixer un orde religiós dedicat a la redempció dels captius, una greu necessitat social d'aquell temps. Aquesta commemoració ens fa pensar en les necessitats socials i en les respostes que hem de donar com a Església en el present. Aquesta commemoració és també un repte i un compromís. Ens comprometem a servir el nostre poble i a contribuir a la seva cohesió social, seguint una línia que ha estat una constant en l'acció pastoral diocesana i que creiem que continuarà donant bons fruits en el futur.

El tercer propòsit, per no citar-ne més, és treballar per la pau i per la concòrdia al nostre país, a les nostres famílies, a la pròpia vida i a tot el món. La pau és el que tots desitgem, és el cant que van dur els àngels als pastors a Betlem i és el nom del Messies, príncep de la Pau. I aquesta és la petició que, en començar l'any nou, farem demà a la Jornada Mundial per la Pau.

ENTREVISTA

Descobrir la fe en la frontera

JORDI GIRÓ PARÍS

Charles de Foucauld va ser un home que va viure la seva descoberta de la fe en la frontera, «a casa de l'altre», «mai enyorant un espai confortable on trobar-se a gust amb els qui pensaven com ell». «Avui tots vivim així, sense estar aixoplugats en la cristiandat, sinó a la intempèrie; atrevir-se a veure-ho positivament, com una nova oportunitat per a l'Església, i no com a una pèrdua, és un repte pregonament estimulant», assegura Jordi Giró, coordinador per a la llengua catalana de la Unió Charles de Foucauld.

Com es va produir la conversió de Foucauld?

No n'hi ha una de sola, sinó diverses. Cal parlar d'un procés progressiu d'imitació de Jesús, a qui ell anomena *el model únic*, cada cop més profund. La primera es va produir per contrast i atracció alhora de la fe dels musulmans. Després, pel testimoni de la seva cosina, Marie de Bondy, i d'un conseller espiritual, el pare Huvelin, que van creure en ell, i van saber respectar sempre el moment de Déu en la seva vida. Sempre per mitjà de la fe d'altres.

Què destacaria de la seva espiritualitat?

Aquesta passió per ser *defricheur*—desbrossador— aïllat. Viure sol, enmig dels més allunyats, com el llevat a la pasta, per identificar-s'hi més, no per aversió als grups, ni a la vida comunitària. Dedicat totalment als altres, per viure amb ells la fraternitat.

Per què pot ser un exemple en el món d'avui?

Per l'espiritualitat de Nazaret, per la senzilla santificació de la vida quotidiana, a imitació de Jesús abans de la vida pública. Morir com el gra de blat per donar molt de fruit. I després perquè va conviure sempre amb el món islàmic veient en els musulmans germans estimats i no pas un perill del qual defensar-se paranòicament.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Que el bon Déu us acompanyi!

Avui creuem el llinar d'un nou any que començarem demà, el primer dia de gener, amb la celebració de la solemnitat de la Mare de Déu. En acabar un any tenim tendència a mirar enrere per veure com ha anat i fer-ne revisió i balanç. Hi trobem de tot: èxits i fracassos, seguretats perdudes i horitzons engrescadors, il·lusions trencades i esperances prometedores, actes de servei i egoïsmes empobridors, proximitat de Déu i foscors que n'allunyen... És hora de demanar perdó al Pare de la misericòrdia pels errors i els pecats comesos i de donar-li gràcies, moltes gràcies, pels petits i grans encerts. Tot, confiadament, en les seves mans.

També és hora de mirar endavant, de dir sí a la vida que ens ofereix Déu, mitjançant el dia a dia, temps per servir i estimar i de fer-ho de debò amb un sí incondicional, com el de Maria. Sí a les persones, germanes nostres, respectant-les i valorant-les. Sí a les situacions que aniran sorgint i a aquelles en què ens trobarem implicats o cridats a implicar-nos-hi. Sí al diàleg constructor que ens faci avançar, al diàleg amb el Senyor que ens acompanya en la nostra ruta. Sí a la pau, en la Jornada Mun-

dial de la Pau i tot l'any: acollim-la en els nostres cors i fem-nos-en portadors, reconeixem la dignitat dels altres i acollim els qui ho necessiten.

Hem de començar l'any sabent que Déu camina amb nosaltres, sentint-nos acompanyats i estimats per Ell. Em vénen a la memòria tres germans estudiants, el gran ja universitari, nascuts i crescuts en una família cristiana, on, des del testimoni dels pares, han conegut l'amor de Déu, els ensenyaments de Jesús, la integració en la comunitat parroquial i la presència de Déu Pare en la vida de cadascú i les possibilitats de parlar-hi mitjançant la pregària. Els ajuda un «bon dia» especial de la mare que cada matí, abans d'entrar a classe, puntualment, els fa arribar un WhatsApp. En el contingut mai hi falta una frase final, manifestació d'un desig, d'una confiança, d'una pregària: «Que el bon Déu us acompanyi!». Cada dia, tot l'any que avui comencem: «Que el bon Déu ens acompanyi». «Res de l'univers creat no ens podrà separar de l'amor de Déu que s'ha manifestat en Jesucrist, Senyor nostre» (Rm 8,35-39). Que no hi falti el nostre parenostre!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El mensaje de la Sagrada Familia

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Nos invitaba el Papa en la fiesta de la Sagrada Familia de 2014 a «imaginar a esta pequeña familia, en medio de tanta gente, en los grandes atrios del templo». Nos hacía notar que el grupo «no sobresale a la vista, no se distingue...». ¡En verdad, causa asombro tanta sencillez!

Pero añadía Francisco que los «ancianos Simeón y Ana, movidos por el Espíritu Santo (cf. Lc 2,22-38), sí los distinguen. «El mensaje que proviene de la Sagrada Familia es ante todo un mensaje de fe». En Jesús y con Jesús, los ancianos y la Sagrada Familia se encuentran que «Jesús es la fuente de ese amor que une a las familias y a las personas».

Si dejamos, ahora, que nuestra imaginación nos lleve hasta el hogar de Nazaret, acogidos allí por la misericordia de Dios, ¿qué veremos de peculiar?

Las palabras del Papa nos dan una respuesta: «En la vida familiar de María y José Dios está verdaderamente en el centro, y lo está en la persona de Jesús. Por eso la Familia de Nazaret es santa. ¿Por qué? Porque está centrada en Jesús.»

A María le rogamos que nos ayude a contemplar: sencillez, humildad, misericordia, amor. Que la Madre de Dios, y también Madre nuestra, vele para que todas «las familias del mundo puedan vivir en la fe, en la concordia, en la ayuda mutua».

Lectures de la missa diària i santoral

1. □ † Dilluns (lit. hores: 1a setm.)
[Nm 6,22-27 / Sl 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña; sant Concorði, prev. i mr.; santa Eufrosina, vg.; sant Almaquí, mr.

2. □ Dimarts [1Jn 2,22-28 / Sl 97 / Jn 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadócia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església. Mare de Déu, auxili dels cristians. Comemoració de la vinguda de la mare de Déu a Saragossa. Sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

3. □ Dimecres [1Jn 2,29-3,6 / Sl 97 / Jn 1,29-34]. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Geneveva (s. V), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinià); sant Daniel, mr.; sant Atanasi (o Tannari), mr.; sant Josep-Maria Thomasi, prev. teatí, cardenal; beat Alan de Solminià, bisbe; beat Ciríac-Elies de Chavara, prev. carmelità.

4. □ Dijous [1Jn 3,7-10 / Sl 97 / Jn 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; santa Geneveva Torres, vg.; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana.

5. □ Divendres [1Jn 3,11-21 / Sl 99 / Jn 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emiliania, vg.; sant Joan-Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista; beat Dídac-Josep de Cadis, prev. caputxí.

6. □ † Dissabte [Is 60,1-6 / Sl 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora). Sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

7. □ † Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 2a setm.)
[Is 55,1-11 / Sl: Is 12,2-3.4bcd.5-6 / 1Jn 5,1-9 / Mc 1,7-11]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prevere dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes. Sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat.

SOLEMNITAT DE SANTA MARIA, MARE DE DÉU

COMENTARI

Donat que demà, 1 de gener, se celebra la solemnitat de la Mare de Déu, per a un millor servei als nostres lectors publiquem les lectures bíbliques d'aquesta celebració.

Lectura del llibre dels Nombres (Nm 6,22-27)

En aquells dies, el Senyor digué a Moisés: «Digues a Aharon i als seus fills: Beneïu el poble d'Israel amb aquestes paraules: "Que el Senyor et beneeixi i et guardi, que el Senyor et faci veure la claror de la seva mirada i s'apiadi de tu; que el Senyor giri cap a tu la mirada i et doni la pau". Així interposaran el meu nom a favor del poble d'Israel, i jo el beneiré».

Salm responsorial (66)

R. *Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres designis, / i tots els pobles veuran la salvació. R.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig. / Vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud / i gieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 4,4-7)

Germans, quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona, nascut sota la Llei, per rescatar els qui vivien sota la Llei, perquè obtinguéssim ja la condició de fills. I la prova que som fills de Déu és que l'Esperit del seu Fill que ell ha enviat crida en els nostres cors: «Abbà, Pare!» Per tant, ja no ets esclau, sinó fill; i si ets fill, també ets hereu, per gràcia de Déu.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 2,16-21)

En aquell temps, els pastors anaren a Bet-Lèhem i trobaren Maria i Josep, amb el nen a la menjadora. Havent-ho vist amb els propis ulls, van contar el que els havien dit d'aquell infant, i tothom qui ho sentia es meravellava del que deien els pastors. Maria conservava aquests records en el seu cor i els meditava.

Després els pastors se'n tornaren, glorificant Déu i lloant-lo pel que havien vist i sentit; tot van trobar-ho com els ho havien anunciat.

Passats vuit dies, quan hagueren de circumcidar-lo, li posaren el nom de Jesús; era el nom que havia indicat l'àngel abans que el concebés la seva mare.

Lectura del libro de los Números (Núm 6,22-27)

El Señor habló a Moisés: «Di a Aarón y a sus hijos, esta es la fórmula con la que bendeciréis a los hijos de Israel: "El Señor te bendiga y te proteja, ilumine su rostro sobre ti y te conceda su favor. El Señor te muestre su rostro y te conceda la paz". Así invocarán mi nombre los hijos de Israel y yo los bendeciré».

Salmo responsorial (66)

R. *Que Dios tenga piedad y nos bendiga.*

Que Dios tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros; / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges el mundo con justicia / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga, que te teman / todos los confines de la tierra. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Gál 4,4-7)

Hermanos: Cuando llegó la plenitud del tiempo, envié Dios a su Hijo, nacido de mujer, nacido bajo la ley, para rescatar a los que estaban bajo la ley, para que recibiéramos la adopción filial. Como sois hijos, Dios envió a nuestros corazones el Espíritu de su Hijo, que clama: «¡"Abbá", Padre!» Así que ya no eres esclavo, sino hijo; y si eres hijo, eres también heredero por voluntad de Dios.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 2,16-21)

En aquel tiempo, los pastores fueron corriendo hacia Belén y encontraron a María y a José, y al niño acostado en el pesebre. Al verlo, contaron lo que se les había dicho de aquel niño. Todos los que lo oían se admiraban de lo que les habían dicho los pastores. María, por su parte, conservaba todas estas cosas, meditándolas en su corazón. Y se volvieron los pastores dando gloria y alabanza a Dios por todo lo que habían oído y visto, conforme a lo que se les había dicho.

Cuando se cumplieron los ocho días para circuncidar al niño, le pusieron por nombre Jesús, como lo había llamado el ángel antes de su concepción.

Feu-me instrument de la vostra pau

P. JAUME SIDERA, claretià

Unes perles per encetar l'any nou —*el Ninou* que dèiem abans, del llatí *anni novi*.

La primera: la presència serena i amorosa de la Theotókos, la que ha infantat Déu, la Mare de Déu... Quina meravella! Ella que conservava els fets i les paraules de Jesús i les rumiava ha paït i pastat en el seu cor de Mare el nostre evangeli de cada dia. Avui ens mostra el seu Fill que l'abraça i ens abraça. Podem fer amb ella la *lectio divina*. ¿I si (re) descobríssim el rosari?

Una segona perla: **Jesús nat sota la Llei**. Sabeu per què? Per rescatar els qui vivien sota la Llei. Ens rescata de l'imperi de la Llei. La llei és feta per als esclaus, els súbdits i els menors d'edat. No pas per als fills. L'Esperit Sant certifica que som Fills, de la família de Déu i ciutadans del cel. Ell clama en nosaltres *Abbà, Pare*. I sentint-nos-en fills estimats, fem per amor allò que el Pare vol. La llei passa de ser imperativa a ser indicativa.

Jesús és **Déu que ens salva** no pas des de fora sinó com a **Emmanuel**. Es fa Déu convivint amb nosaltres com el germà gran d'una gran família on tots se senten estimats i estimen.

Acceptem agraïts la benedició tan bonica que ens adreça el sacerdot en nom de Déu:

«Que **el Senyor** et beneeixi i et guardi, et faci veure la claror de la seva mirada i s'apiadi de tu; que giri cap a tu la mirada i et doni la pau».

Que el **Senyor** ens somrigui tots els dies de l'any que encetem i ens doni la pau: la prosperitat, la felicitat, la salut, el pa i la sal de cada dia, una germanor ben viscuda. I la llibertat!

Acabem amb la pregària de sant Francesc:

«Oh Senyor, feu de mi un instrument de la vostra pau! On hi ha odi, que jo hi porti amor, perdó, unió i esperança.»

Bon Any Nou!

ACTUALITAT

Un nou orgue per a Sant Vicenç de Sarrià

El passat 30 de novembre es presentà el projecte d'un nou orgue per a l'església de Sant Vicenç de Sarrià, amb la intervenció de l'orguener sarrianenc Albert Blancafort, el periodista Francesc Rosaura, l'actor Juanjo Puigcorbé, el pallasso Tortell Poltrona i el rector de la parròquia, Mn. Salvador Bacardit. També intervingueren l'Orfeó Sarrianenc i el cor Dyapason. S'ha iniciat una campanya per demanar la col·laboració amb la compra simbòlica dels tubs de l'orgue.

Concessió del IV Memorial Pere Tena a la parròquia de Santa Eulàlia de Vilapicina

El passat 5 de desembre, el Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona va atorgar el IV Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica a la parròquia de Santa Eulàlia de Vilapicina de Barcelona. Aquest guardó es concedeix per valorar el treball ben fet en aquesta i en moltes altres parròquies sobre la pastoral litúrgica i per posar en relleu la importància dels equips de litúrgia, en els quals pastors i fidels treballen junts al servei de la comunitat cristiana. També es dona la circumstància que aquesta parròquia ha estat subscripta a la revista *Missa Dominical* des del primer número, ara fa 50 anys. D'altra banda, aquesta parròquia ha estat notícia perquè el dia 17 d'aquest mes el cardenal Joan Josep Omella va presidir la dedicació del temple que ha estat restaurat de manera integral recentment.

El trànsit en els dies de festa

MN. JOSEP LLUÍS FERNÁNDEZ

Delegat diocesà de Pastoral del Trànsit

Cada any, en arribar el mes de novembre, els guarniments que ens envolten ja ens recorden que s'acosten les festes de Nadal. Llavors ens fem la pregunta: ja ha passat un any? I també ens fem la reflexió que un any se'ns en va de les mans. Ja tenim a la ment les festes de Nadal i de Cap d'Any i pensem què farem, amb qui, amb què ens podem obsequiar i on celebrarem els àpats.

Aquest any 2017 hem experimentat sensacions contraposades, moments de desconcert i d'expectatives indefinides com aquell qui veu un paisatge sense límits. Però la realitat, la del dia a dia, ens diu que, sense oblidar il·lusions, desitjos i fer projectes en un futur incert en general, hem de viure l'instant.

En aquests pensaments que he exposat, hauríem d'incloure la situació preocupant dels accidents a les carreteres, a les ciutats i als pobles. Aquests no disminueixen, en general, i els morts entre vianants, ciclistes i motoristes augmenten de manera alarmant.

Com a persones amb una vida que se'ns ha regalat i que hauríem de regalar amb els nostres exemples, què fem per evitar els accidents? Quina actitud tenim com a conductors d'un vehicle (cotxe / moto)? Què fem per gaudir en pau d'un viatge, sols o acompanyats, descansats, sense haver pres res que alteri la nostra conducció i amb el vehicle en perfectes condicions?

Aprofitem aquestes properes dates per pensar sobre aquest tema. Les víctimes mortals se'ns en van de manera brusca, però què passa amb els ferits per tota la vida amb lesions greus i irreversibles?

Gaudim amb rectitud tant com puguem, no oblidem els qui no podran tenir companyia i fem, amb els nostres desplaçaments, camins de concòrdia i de pau.

Aquesta Pau que Jesús, amb Maria i Josep, ens va portar fa 2.017 anys, aproximadament, que segueix

vigent, i de la qual hem de ser portadors allà on siguem. Aquest és el millor missatge que podem regalar per Nadal. Des de la Pastoral del Trànsit us desitgem sincerament aquesta Pau per al proper any, i que establim camins d'esperança per aconseguir fer millor el nostre entorn més proper.

LA SAGRADA FAMÍLIA: JESÚS, MARIA I JOSEP

COMENTARI

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,1-6;21,1-3)

En aquells dies, el Senyor va fer sentir la seva paraula a Abram en una visió i li digué: «No tinguis por, Abram: jo sóc el teu protector. La teva recompensa serà molt gran». Abram li respongué: «Senyor, Déu meu, ¿què em donareu? Jo me'n vaig sense fills, i l'hereu de casa haurà de ser Elièzer de Damasc». Abram afegí: «No m'heu donat descendència i el meu hereu haurà de ser un dels meus servidors». Llavors el Senyor li va fer sentir la seva paraula i li digué: «No serà pas aquest el teu hereu: serà el fill que naixerà de tu». Després el Senyor el va fer sortir a fora i li va dir: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs, així serà la teva descendència».

Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa.

El Senyor visità Sara tal com havia dit, i va complir en ella allò que havia promès. Sara va concebre i va donar un fill a Abram a les seves velleses, just al temps que Déu li havia predit. Abram va posar el nom d'Isaac al fill que li havia nascut, que Sara li havia infantat.

Salm responsorial (104)

R. *El Senyor, el nostre Déu, recorda sempre l'aliança.*

Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Dediqueu-li càntics, acompanyeu-los amb cítares, / feu l'elogi de les seves meravelles. R.

Glorieu-vos del seu nom sagrat, / alegreu-vos els qui busqueu el Senyor. / Penseu en el Senyor i en el seu poder, / busqueu sempre la seva presència. R.

Recordau les meravelles que ell obrà, / els seus prodigis i les seves decisions. / Descendents d'Abraham, el seu servent, / fills de Jacob, el seu elegit. R.

Recorda sempre l'aliança, / la promesa feta per milers de generacions, / l'aliança pactada amb Abraham, / el jurament fet a Isaac. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 11,8.11-12.17-19)

Germans, gràcies a la fe, Abraham, quan Déu el cridà, obeí a la invitació d'anar-se'n a la terra que havia de posseir en herència. Sortí del seu país sense saber on aniria. Gràcies a la fe, igual que Sara, que era estèril, Abraham obtingué la capacitat de fundar un llinatge, tot i la seva edat avançada; i és que va creure en la fidelitat de Déu que li ho havia promès. Per això d'un sol home, ja caduc, en nasqué una descendència tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar. Gràcies a la fe, Abraham, posat a prova, oferí el seu fill Isaac. I era el seu fill únic que oferia, el que havia rebut les promeses. Déu havia dit d'ell: Per Isaac tindràs la descendència que portarà el teu nom. Però Abraham confiava que Déu seria prou poderós per ressuscitar un mort. Per això recobrà el seu fill, com una prefiguració d'aquesta veritat.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

(Lc 2,22-40) *(Versió abreujada)*

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor.

I quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret. El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

Lectura del libro del Génesis (Gén 15,1-6;21,1-3)

En aquellos días, el Señor dirigió a Abrán, en una visión, la siguiente palabra:

«No temas, Abrán, yo soy tu escudo, y tu paga será abundante». Abrán contestó: «Señor Dios, ¿qué me vas a dar si soy estéril, y Eliezer de Damasco será el amo de mi casa?». Abrán añadió: «No me has dado hijos, y un criado de casa me heredará». Pero el Señor le dirigió esta palabra: «No te heredará ese, sino que uno salido de tus entrañas será tu heredero». Luego lo sacó afuera y le dijo: «Mira al cielo, y cuenta las estrellas, si puedes contarlas». Y añadió: «Así será tu descendencia».

Abrán creyó al Señor y se le contó como justicia. El Señor visitó a Sara, como había dicho.

El Señor cumplió con Sara lo que le había prometido. Sara concibió y dio a Abrán un hijo en su vejez, en el plazo que Dios le había anunciado. Abrán llamó Isaac al hijo que le había nacido, el que le había dado Sara.

Salm responsorial (104)

R. *El Señor es nuestro Dios, se acuerda de su alianza eternamente.*

Dad gracias al Señor, invocad su nombre, / dad a conocer sus hazañas a los pueblos. / Cantadle al son de instrumentos, / hablad de sus maravillas. R.

Gloriaos de su nombre santo, / que se alegren los que buscan al Señor. / Recurrid al Señor y a su poder, / buscad continuamente su rostro. R.

Recordad las maravillas que hizo, / sus prodigios, las sentencias de su boca. / ¡Estirpe de Abrahán, su siervo; / hijos de Jacob, su elegido! R.

Se acuerda de su alianza eternamente, / de la palabra dada, por mil generaciones; / de la alianza sellada con Abrahán, / del juramento hecho a Isaac. R.

Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 11,8.11-12.17-19)

Hermanos:

Por la fe obedeció Abrahán a la llamada y salió hacia la tierra que iba a recibir en heredad. Salió sin saber adónde iba.

Por la fe también Sara, siendo estéril, obtuvo vigor para concebir cuando ya le había pasado la edad, porque consideró fiel al que se lo prometía. Y así, de un hombre, marcado ya por la muerte, nacieron hijos numerosos, como las estrellas del cielo y como la arena incontable de las playas.

Por la fe, Abrahán, puesto a prueba, ofreció a Isaac: ofreció a su hijo único, el destinatario de la promesa, del cual le había dicho Dios: «Isaac continuará tu descendencia». Pero Abrahán pensó que Dios tiene poder hasta para resucitar de entre los muertos, de donde en cierto sentido recobró a Isaac.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 2,22-40) *(Versión abreviada)*

Cuando se cumplieron los días de la purificación, según la ley de Moisès, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén para presentarlo al Señor. Y, cuando cumplieron todo lo que prescribía la ley del Señor, Jesús y sus padres volvieron a Galilea, a su ciudad de Nazaret. El niño, por su parte, iba creciendo y robusteciéndose, lleno de sabiduría; y la gracia de Dios estaba con él.

Maria ho guardava tot en el seu cor

P. JAUME SIDERA, claretià

Aquest diumenge fa de frontissa entre l'any 2017 que s'apaga i el ninou que somriu com un nadó a la falda de la mare. Ens invita a mirar enrere: per donar gràcies a Déu pels béns que n'hem rebut durant l'any i per deplorar el mal que hem fet i el bé que hem deixat de fer.

La família de Natzaret fa també de frontissa entre el passat d'Israel i la novetat que s'albira. El present d'Israel no era per fer volar coets: amb l'ambient enarrit socialment, políticament i religiosament. Josep i Maria puguen a Jerusalem. Al temple, hi fan l'ofrena dels pobres. Com que tenen tan poca cosa ofrenen el Fill, seguint en tot la legalitat establerta.

Dos ancians atípics hi aporten la novetat. Senten l'alè de l'Esperit. Simeó ja pot morir en pau. Ha vist allò que tant delejava. Albira un futur gloriós en aquell marrec de no gaires dies. Serà la llum dels pobles i la presència visible de Déu enmig d'Israel. I això que el noi d'ara serà conflictiu: una senyera combatuda pertot. Maria, la jove mare, es veurà traspasada de dolor.

La senyora Anna dona gràcies a Déu i parla del nen a tots els qui esperaven el temps en què Jerusalem seria refeta. Vet aquí dos padrins transmissors de la fe. Ho foren aleshores i ho són avui.

Maria guardà mesos i anys en el seu cor tot el que veia i sentia de Jesús sense entendre-ho gaire. Per això ho recordava, ho rumiava i en feia pregària. I amb Josep contemplava amb ulls de mare com el fill Jesús creixia i es relacionava amb Déu i amb la gent. Com els pares i mares d'avui.

Que Jesús, Josep i Maria ens guiïn en el nostre camí. Que com Simeó i Anna sapiguem mirar amb il·lusió i esperança els brots de vida i de novetat que cada dia floreixen arreu.

AGENDA

Activitats del cardenal Omella

Dilluns 1 (13 h). Eucaristia amb motiu de la Jornada Mundial de la Pau, convocada per Justícia i Pau, a la catedral.

Actes

Missa en memòria de la serventa de Déu Rosa Deulofeu. En el 14è aniversari de la seva mort, dilluns 8 de gener (19 h), a la parròquia de Sant Agustí (pl. Sant Agustí, 2), se celebrarà una eucaristia en memòria de qui fou delegada de Joventut de la nostra arxidiòcesi.

Concert d'Any Nou a la parròquia de Santa Maria del Remei (pl. de la Concòrdia, 1). Diumenge 7 de gener (18 h), a càrrec de Jordi Vergés i Riart, organista titular de la catedral de Tarragona. Més informació: amicorguelescorts@gmail.com

«**Literatura i cristianisme**». Dijous 18 de gener (20 h), J. Tolkien i C. S. Lewis, a càrrec de fra Eduard Rey. Al c/ Riera de Sant Miquel, 1 bis. Entrada lliure. Per més informació: conselldeiaics@caputxins.cat

Recessos

Recés a la Casa Betània (c/ Bonavista, 37 - Conellà de Llobregat). Dia 21 de gener, amb Mn. Fernando Maristany. Més informació i inscripcions: t. 933 751 102, a/e: info@hermanas-debetania.es

In memoriam

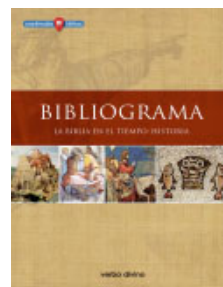
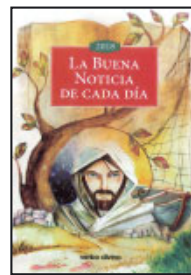

Mn. Miquel Adrover Santamaría, DP. Morí el passat 11 de desembre als 74 anys. Aquest diaca era psicòleg de professió i en l'àmbit del ministeri diaconal va servir les parròquies de Crist Redemptor, Santa Maria del Mar i Sant Pançaç. Va treballar especialment amb Càritas i en la formació de per-

sones perquè es poguessin integrar al mercat laboral. Les exèquies es van celebrar el dimarts 12 de desembre al tanatori de Ronda de Dalt, presidides pel bisbe auxiliar Mons. Antoni Vadel·l.

Publicacions

La buena noticia de cada día 2018. Libro en edición bolsillo, de 640 páginas, que ofrece las lecturas, el salmo y el pasaje completo del evangelio de cada día, acompañado de un breve comentario. Editado por Verbo Divino.

Bibliograma. La Biblia en el tiempo: Historia. La Editorial Verbo Divino ofrece este bibliograma de 35 páginas como una herramienta muy útil

para poder seguir el itinerario de la historia y de la metahistoria según la Biblia, presentadas de forma ordenada por medio de láminas profusamente ilustradas.

La conciencia del parlamento. Vida y obra de la beata Hildegarda Burjan. Ediciones CEU, el sello editorial de la Fundación Universitaria San Pablo CEU, publica este libro de 242 páginas con abundante información gráfica, biografía de esta mujer dedicada a la política. Se trata de una traducción del libro publicado por el Arzobispado de Viena. Como señala el cardenal arzobispo de Viena, Christoph Schön-

borg, en el prólogo, «Hildegarda Burjan fue un regalo para sus contemporáneos. Su testimonio de vida tiene una relevancia singular, no sólo para Caritas Socialis sino también para toda la Iglesia, para la archidiócesis de Viena y para las personas que se comprometen en el trabajo político y social. Es la primera mujer política beatificada en los tiempos modernos.»

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Propósitos eclesiales para el nuevo año

Estamos ya en la víspera del nuevo año del Señor 2018. Todos estamos invitados a entrar en él con algunos buenos propósitos. Tenemos por delante doce meses para llenarlos con buenas obras. Nos hace pensar mucho, en este sentido, la inscripción latina que hay en el reloj de la sacristía de la catedral de Barcelona, que dice: «*Dum tempus habemus operemur bonum*» («Ahora que tenemos tiempo, hagamos el bien») (Gál 6, 10).

Este año 2018 nuestra comunidad diocesana tiene unas tareas que cumplir, tareas que pueden convertirse en propósitos para el año que empieza. La primera es la publicación y la aplicación del nuevo Plan Pastoral Diocesano. En el momento de cerrar el Año de la Misericordia, en la basí-

lica de Santa María del Mar, el 19 de noviembre de 2016, propuse a toda la diócesis iniciar un trabajo con proyección de futuro: la preparación personal y comunitaria —en la línea de una conversión pastoral y misionera— de un Plan Pastoral Diocesano que nos ayudara a hacer realidad en nosotros la práctica de la misericordia. Se recibieron muchas respuestas, de grupos y de personas individuales. Todas han sido estudiadas y estructuradas para convertirse en la pauta para la redacción del nuevo Plan, que debe inspirar la acción pastoral en nuestra diócesis durante el próximo trienio.

Este trabajo común comenzó coincidiendo con el tiempo de Cuaresma del año que acabamos. Ahora ya tenemos listo el nuevo Plan, que será pre-

sentado a todos los diocesanos coincidiendo también con la Cuaresma del nuevo año. Cuando la liturgia nos invita a preparar la celebración de la Pascua con un tiempo de conversión, presentaremos y trabajaremos el texto del nuevo Plan Pastoral, para que nos ayude a ser más fieles al Señor y al Evangelio.

Este es, pues, el primero de nuestros propósitos para el nuevo año. Las respuestas recibidas manifestaban una gran sintonía con las orientaciones dadas por el papa Francisco para toda la Iglesia. Me complace subrayar este hecho, porque manifiesta la sensibilidad y la vitalidad de los cristianos de esta tierra en el seguimiento de Jesucristo en nuestros tiempos. Demos gracias a Dios por esta armonía.

Un segundo propósito para el nuevo año es la celebración del octavo centenario de la fundación de la Orden de la Merced. Ocurrió en agosto de 1218, en la catedral de Barcelona. Tuvo una gran responsabilidad el que era entonces obispo de Barcelona, Be-

rruener de Palou, que ofreció la cruz de la catedral para incorporarla al escudo y al hábito de los religiosos de la nueva institución. Por obra sobre todo del laico san Pedro Nolasco, nació un orden religiosa dedicada a la redención de los cautivos, una grave necesidad social de aquel tiempo. Esta conmemoración nos hace pensar en las necesidades sociales y en las respuestas que debemos dar como Iglesia en el presente. Esta conmemoración es también un reto y un compromiso. Nos comprometemos a servir a nuestro pueblo y a contribuir a su cohesión social, siguiendo una línea que ha sido una constante en la acción pastoral diocesana y que creemos que continuará dando buenos frutos en el futuro.

Y el tercer propósito, para no citar más, es trabajar por la paz y por la concordia en nuestro país, en nuestras familias, en las propias vidas y en todo el mundo. La paz es lo que todos deseamos, es el canto que llevaron los ángeles a los pastores en Belén y es el nombre del Mesías, príncipe de la Paz. Y esta es la petición que, al comenzar el año nuevo, haremos mañana en la Jornada Mundial por la Paz.